

[Alfred Hansen]

des afgifter, men også den almindelige prisstigning, men det er jo sådan set ligegyldigt for denne pensionist, for han har det mindre at leve af. Derfor må det naturligvis, hvis man fortsat ønsker at føre disse lovforslag igennem, efterfølges meget hurtigt af betydelige sociale kompensationer til disse svage grupper.

Det næste og sidste emne, jeg gerne vil kommentere, er regeringens planer om en billøs dag. Jeg finder, det er utilfredsstillende, at folketinget som sådant ikke får direkte indflydelse på en sådan beslutning, at man udelukkende via det energipolitiske udvalg overlader til handelsministeren at drage de nødvendige konsekvenser af et sådant indgreb.

Vi havde i går i trafikudvalget samråd med trafikministeren, og på grundlag af dette samråds forløb er det mit indtryk, at man ikke fra regeringens side har til hensigt at intensivere den kollektive trafik. Hvis man nu forestiller sig, at de billøse dage bliver jævnt fordelt over samtlige ugens 7 dage, så vil det svare til 14 $\frac{1}{2}$ pct. pr. dag, der vil blive omfattet af denne billøse dag, og det vil sige, at de kollektive trafikmidler vil blive belastet med måske 8–10–12 pct. yderligere. Da man åbenbart ikke i regeringen for nuværende har tanker om at intensivere den kollektive trafik, må vi altså imødesee kaotiske tilstande på det trafikale område, og vi må yderligere imødesee en umenneskelig dårlig service i såvel busser som tog.

Af hele debatten om den famøse billøse dag får man indtryk af, at debatten tager udgangspunkt i den fejlagtige opfattelse, som måske hersker i regeringen, at hele Danmarks befolkning bor i København, Århus, Odense og andre større byer, hvor trafiknettet er nogenlunde udbygget. Selv i disse byer kan de kollektive trafikmidler ikke tilfredsstille behovet i myndighederne, men det vil under en billøs dag blive helt kaotisk. Hertil kommer de enorme problemer, som er i landdistrikterne, hvor befolkningen simpelt hen ikke har anden mulighed for at blive transporteret til og fra arbejde end at transportere sig selv. For dem er der sådan set ingen valgmulighed med hensyn til, hvilken dag man vil vælge som billøs dag, for dem har regeringen allerede truffet valget; de har nemlig kun søndagen at vælge imellem.

Hvad vil regeringen gøre for at give de folk, som har skifteholdsarbejde, rimelige muligheder for at komme til og fra arbejde?

Jeg vil foreslå regeringen, at den kommer til fornuft her 5 minutter i 12 og dropper planen om en billøs dag.

Der er for mig ingen tvivl om, at med de høje benzinpriser, som nu vil komme til at gælde, vil der ikke blive kørt én eneste unødvendig kilometer. Det bør regeringen tage til efterretning og vente og se tiden an.

I stedet for en billøs dag kunne jeg da foreslå regeringen, at den henstillede til kommunerne i større udstrækning at opsætte parkometre. Det vil formindske lysten til at køre helt ind i byerne. Det vil have en energibesparende effekt, og det vil give kommunerne supplerende indtægter. I øvrigt er det vel i og for sig særdeles rimeligt, at bilejerne betaler en leje til kommunerne for den plads, der beslaglægges. Jeg vil gerne opfordre indenrigsministeren til på baggrund af det, jeg her har sagt, at drøfte dette forhold med kommunerne, når der skal drøftes besparelser og refusionsordninger.

Jeg mener, det er at føje spot til skade, når regeringen først forhøjer benzinpriserne og derefter vil forbyde befolkningen at bruge deres biler. Det er et helt utilgiveligt indgreb i den personlige frihed efter min mening.

Jeg mener, regeringen skylder befolkningen at oplyse, om planen om en billøs dag er opgivet, om det er rigtigt, som det er kommet frem i pressen, at man nu sandsynligvis vil opgive den billøse dag. Hvorfor trække pinen ud længere? Regeringen bør her i dag ved anden behandling af disse lovforslag klargøre, om befolkningen kan forvente en billøs dag, eller om regeringen erkender, at det nok er den del i indgrebet, som møder allerstørst modvilje i befolkningen. Jeg opfordrer regeringen til at tilkendegive, at den ikke for nuværende har tanker om at realisere disse planer.

Gunnar Jensen (RV):

For to døgn siden gik jeg på Jyllands sletter og havde andet at tænke på end at skulle tage stilling til olieafgifter og nye skatter. Bortset fra at jeg selvfølgelig som alle andre læste aviserne og skældte ud over, at man brugte dage og uger til at flikke noget makværk sammen – noget, der, efter hvad vi har fået oplyst her i dag, skulle skabe en arbejds-